

פרק מו

* שם ראיתי אור ראש הימים וראשו כצמר צחר ועמו אחר אשר מראהו מראה אדם ומראהו מלא חן כאחד המלאכים הקדושים. = ואשאל את המלאך ההולך עמי והמגיד לי את כל-הנסתרות על-אודות בן-האדם ההוא: מי הוא ומאין בא? מדוע מתהלך הוא עם ראש הימים? = ויענני ויאמר: הוא בן-האדם אשר לו הצדק והצדק שוכן עמו, והוא יגלה את כל אוצרות הנסתרות, כי בחר בו אדון הרוחות ובחלקו יתרון צדק לפני אדון הרוחות לעולם. = בן-האדם אשר ראית יקים את-המלאכים ואת-השליטים ממשכנותיהם ואת-הגבורים מכסאותיהם והוא יתיר את מושכות הגבורים וישבר את שני החטאים = ויוריד את-המלאכים מכסאותיהם וממלכותיהם, כי לא רוממוהו ולא שבחוהו ולא הכירו מאין נתנה להם המלכות. = הוא

פרק מח

הקדושים והבחירים. = ובשעה ההיא אשר יקרא בשם בן-האדם ההוא לפני אדון הרוחות ושמו יקרא לפני ראש הימים, = וטרם נבראו השמש והאורות, טרם נעשו כוכבי השמים, נקרא שמו לפני אדון הרוחות, = הוא יהיה מקל ואפל על פני לפני אדון הרוחות. = ומיכאל המלאך, אחד מראשי המלאכים, אחוני ביד ימיני ויקימני ויביאני אל המקום אשר שם כל-הסודות ויראני את כל סודות הרחמים ויראני את כל סודות הצדק. = ויראני את כל סודות קצות השמים ואת כל חדרי הכוכבים וכל-המאורות אשר משם הם יוצאים לפני הקדושים. = ויסתר את-רוחי בשמי השמים ושם ראיתי בתוך האור ההוא כבית אשר נבנה באבני אלגביש ובתוף האבנים האלה לשונות אש חיה. = ותרא רוחי אזור המקיף באש את-הבית ההוא מארבע זוויותיו עד הנקרות האלה המלאים אש חיה והם מקיפים את-הבית ההוא. = ומסביב שרפים, אופנים, כרובים: אלה אשר אינם ישנים ושומרים את כסא כבודו. = וארא מלאכים בלי מספר, אלפי אלפים ורבי רבבות המקיפים את-הבית ההוא, ומיכאל ורפאל וגבריאל ופנואל המלאכים הקדושים אשר במרום השמים באים בבית ההוא ויוצאים ממנו. = ויצאו מן הבית ההוא, מיכאל וגבריאל ורפאל ופנואל והמון מלאכים קדושים בלי מספר. = ועמהם ראש הימים: ראשו לבן וטהור כצמר, ובגדיו אין לתארום. = ואפל על פני וכל גופי נמס וכל-רוחי נהפכה ואקרא בקול גדול ברוח חזקה ואברך ואהלל וארומם. = וברכותי אשר יצאו מפי נמצאו רצויות לפני ראש הימים. = ויבוא ראש

הַיָּמִים עִם מִיכָאֵל, גַּבְרִיאֵל, רַפָּאֵל וּפְנוּאֵל וְאֵלֵי מַלְאָכִים וְרַבְבוֹתֵיהֶם בְּלִי
 מִסֵּפֶר. י' וַיָּבֹא אֵלַי וַיִּשְׁאַל לִי לְשָׁלוֹם בְּקוֹל וַיֹּאמֶר אֵלַי: אַתָּה, אַתָּה הוּא
 בֶּן־הָאָדָם אֲשֶׁר הוֹלֵד לְצַדִּיק, וְצַדִּיק יִשְׁכֵּן עִלְיָהּ וְצַדִּיק רֹאשׁ הַיָּמִים לֹא יַעֲזֹבָהּ.
 י"ו וַיֹּאמֶר אֵלַי: הוּא יִקְרָא עִלְיָהּ אֶת־הַשְּׁלוֹם בְּשֵׁם הָעוֹלָם הַבָּא כִּי מִשָּׁם יֵצֵא
 הַשְּׁלוֹם לְמִן בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְהוּא יִהְיֶה עִלְיָהּ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
 י"ז וְהַכֹּל יֵלְכוּ בְּדַרְכָּהּ עַד אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹבָהּ הַצַּדִּיק לְעוֹלָם; עִמָּהּ יִהְיֶה מוֹשְׁבָם
 וְעִמָּהּ חֻלְקָם וּמִמָּהּ לֹא יִפְרְדוּ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. י"ח וְכֵן יִהְיֶה; אַרְבֵּי
 יָמִים עִם בֶּן־הָאָדָם הַהוּא וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לְצַדִּיקִים וְדַרְכָּהּ יִשָּׂרָה לְצַדִּיקִים לְשֵׁם
 אֲדוֹן הַרוּחֹת לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

פֶּרֶק ס"ט

מַעֲשֵׂיהֶם יֵאבְדוּ מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ. כ"ט וּמֵאֵז לֹא יִהְיֶה דְבַר מְשַׁחֵת כִּי בֶּן־הָאָדָם
 הוֹפִיעַ וַיָּשָׁב עַל כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ, וְכָל־רַע יַעֲבֹר וַיִּלָּךְ מִפְּנֵיו וְדַבַּר בֶּן־הָאָדָם
 יִקוּם לְפָנָיו אֲדוֹן הַרוּחֹת. ז"ה הוּא מְשַׁל חַנוּךְ הַשְּׁלִישִׁי.

ע

* וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמוֹ בְּעַת חַיָּיו אֶצֶל בֶּן־הָאָדָם הַהוּא וְאֶצֶל אֲדוֹן
 הַרוּחֹת כְּחוֹק מִקְרָב יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. ׀ וַיִּנָּשֵׂא בְּמַרְכָּבוֹת רוּחַ וּשְׁמוֹ נִעְלַם
 מִקְרָבָם. ׀ אַחֲרֵי הַיּוֹם הַהוּא לֹא נִמְנִיתִי עוֹד עִמָּהֶם, וְהוּא הוֹשִׁיבֵנִי בֵּין שְׁתֵּי
 רוּחֹת, בֵּין צָפוֹן וּבֵין מַעֲרָב, בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר בּוֹ לְקַחוּ הַמַּלְאָכִים חֻבְלִים לְמַד
 לִי אֵת מוֹשֵׁב הַבְּחִירִים וְהַצַּדִּיקִים. ׀ וְשָׁם רָאִיתִי אֶת־הָאֲבוֹת הַרְאשׁוֹנִים וְאֶת־
 הַצַּדִּיקִים הַיּוֹשְׁבִים בְּמִקּוֹם הַהוּא מְעוֹלָם.

עא

* וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתִּחַבֵּא נַפְשִׁי וַתַּעַל הַשְּׁמַיְמָה וְאָרָא אֵת בְּנֵי הַמַּלְאָכִים
 הַקְּדוֹשִׁים מִתְהַלְכִים עַל לְהַבּוֹת אֵשׁ, בְּגִדֵיהֶם לְבָנִים וְכֵן גַּם מִלְּבוּשָׁם וּפְנֵיהֶם
 מְאִירִים כְּשֶׁלֶג. ׀ וְאָרָא שְׁנֵי גִהְרוֹת אֵשׁ; אֹר הָאֵשׁ הַזֶּה הָיָה מְזַהֵר כְּבָרְקַת

וְאָפֵל עַל פְּנֵי לְפָנֵי אֲדוֹן הַרוּחוֹת. י וּמִיכָאֵל הַמְּלָאָךְ, אֶחָד מֵרָאשֵׁי הַמְּלָאָכִים, אֶחְזוּנִי בְיַד יְמִינִי וַיְקִימֵנִי וַיְבִיאֵנִי אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר שָׁם כָּל־הַסּוּדוֹת וַיִּרְאֵנִי אֶת כָּל סוּדוֹת הַרְחָמִים וַיִּרְאֵנִי אֶת כָּל סוּדוֹת הַצְּדָק. י וַיִּרְאֵנִי אֶת כָּל סוּדוֹת קִצּוֹת הַשָּׁמַיִם וְאֵת כָּל חֲדָרֵי הַכּוֹכָבִים וְכָל־הַמְּאֹרוֹת אֲשֶׁר מְשֵׁם הֵם יוֹצְאִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשִׁים. יי וַיִּסְתֵּר אֶת־רוּחִי בְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְשָׁם רָאִיתִי בְּתוֹךְ הָאוֹר הַהוּא כְּבֵית אֲשֶׁר נִבְנָה בְּאֲבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ וּבְתוֹךְ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְשׁוֹנוֹת אֵשׁ חַיָּה. י וַתֵּרָא רוּחִי אֲזוֹר הַמְּקִיף בָּאֵשׁ אֶת־הַבַּיִת הַהוּא מֵאַרְבַּע זְוִיּוֹתָיו עַד הַנְּהָרוֹת הָאֵלֶּה הַמְּלָאִים אֵשׁ חַיָּה וְהֵם מְקִיפִים אֶת־הַבַּיִת הַהוּא. י ומִסְבִּיב שְׂרָפִים, אוֹפָנִים, כְּרוּבִים: אֵלֶּה אֲשֶׁר אֵינָם יֹשְׁנִים וְשׁוֹמְרִים אֶת כְּסֵא כְבוֹדוֹ. יי וְאֵרָא מְלָאָכִים בְּלִי מִסְפָּר, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת הַמְּקִיפִים אֶת־הַבַּיִת הַהוּא, וּמִיכָאֵל וּרְפָאֵל וּגְבַרְיָאֵל וּפְנוּאֵל הַמְּלָאָכִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּמְרוֹם הַשָּׁמַיִם בָּאִים בְּבֵית הַהוּא וְיוֹצְאִים מִמֶּנּוּ. יי וַיִּצְאוּ מִן הַבַּיִת הַהוּא, מִיכָאֵל וּגְבַרְיָאֵל וּרְפָאֵל וּפְנוּאֵל וְהֵמוֹן מְלָאָכִים קְדוֹשִׁים בְּלִי מִסְפָּר. י וְעַמָּהֶם רֹאשׁ הַיָּמִים: רֹאשׁוֹ לָבָן וְטָהוֹר כְּצֹמֶר, וּבְגָדָיו אֵין לְתֹאֲרָם. יי וְאָפֵל עַל פְּנֵי וְכָל גּוֹפֵי נְמֹס וְכָל־רוּחֵי נְהֻפָּה וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל בְּרוּחַ חֲזָקָה וְאֶבְרָךְ וְאֶהְלֵל וְאֶרְוִמֵם. יי וּבְרַכּוֹתֵי אֲשֶׁר יִצְאוּ מִפִּי נִמְצְאוּ רְצוּיוֹת לְפָנֵי רֹאשׁ הַיָּמִים. יי וַיְבֹאוּ רֹאשׁ הַיָּמִים עִם מִיכָאֵל, גְּבַרְיָאֵל, רְפָאֵל וּפְנוּאֵל וְאֲלֵפֵי מְלָאָכִים וְרַבּוֹתֵיהֶם בְּלִי מִסְפָּר. יי וַיְבֹאוּ אֵלַי וַיִּשְׁאַל לִי לְשָׁלוֹם בְּקוֹל וַיֹּאמֶר אֵלַי: אַתָּה, אַתָּה הוּא בֶן־הָאָדָם אֲשֶׁר הוֹלֵד לְצְדָקָה, וְצְדָקָה יִשְׁכֵּן עָלֶיךָ וְצְדָקָה רֹאשׁ הַיָּמִים לֹא יִעֲזָבֶךָ. יי וַיֹּאמֶר אֵלַי: הוּא יִקְרָא עָלֶיךָ אֶת־הַשָּׁלוֹם בְּשֵׁם הָעוֹלָם הַבָּא כִּי מְשֵׁם יִצְא הַשָּׁלוֹם לָמֶן בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְהוּא יְהִי עָלֶיךָ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. יי וְהַכֹּל יִלְכוּ בְּדַרְכָּךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יִעֲזָבֶךָ הַצְּדָקָה לְעוֹלָם; עַמָּה יְהִי מוֹשְׁבָם וְעַמָּה חֲלָקָם וּמִמֶּךָ לֹא יִפְרְדוּ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. יי וְכֵן יְהִי; אֲרָךְ יָמִים עִם בֶּן־הָאָדָם הַהוּא וְשָׁלוֹם יְהִי לְצַדִּיקִים וּדְרָךְ יִשְׁרָה לְצַדִּיקִים לְשֵׁם אֲדוֹן הַרוּחוֹת לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

ספר חנוך הסלאבי, פרק כ"ב

י וְאָפֵל עַל פְּנֵי וְלֹא יָכַלְתִּי לְרְאוֹת אֶת־ה' אֱלֹהִים וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לֵה'. יי וַיֹּאמֶר ה' אֶל מִיכָאֵל: קַח אֶת־חֲנוּךְ, הַפֶּשֶׁט אוֹתוֹ אֶת בְּגַדֵי הָאָרֶץ, וּמְשַׁח אוֹתוֹ בְּשֶׁמֶן מְתוּק וְהַלְבֵּשׁ אוֹתוֹ בְּגַדֵי כְבוֹד. יי וַיִּפְשִׁטֵנִי מִיכָאֵל אֶת־בְּגַדֵי וַיִּמְשַׁחֵנִי בְּשֶׁמֶן מְתוּק וּמְרָאֵה הַשֶּׁמֶן [מְזֹהִיר] יוֹתֵר מֵאוֹר גְּדוֹל וּמְשַׁחְתּוֹ כְּטַל מְתוּק וְרִיחוֹ כְּמֵר וְזָהָר כְּקָרְן שֶׁשֶׁשׁ. י וְאֶבִּיט אֵלַי וְאֶהִי כְּאֶחָד הַמְּפָאָרִים בְּלִי הַבְּדִל. י וְרָאֵה וּפְחַד סְרוּ מִמֶּנִּי. י וַיִּקְרָא לִי ה' בְּפִיו וַיֹּאמֶר: חֲזֹק, חֲנוּךְ, אֵל תֵּירָא. קוֹם וְעֲמַד לְפָנֵי לְעוֹלָם. י וּמִיכָאֵל, רֹאשׁ מְלָאָכֵי ה' הַגְּדוֹל, הִבִּיאֵנִי לְפָנֵי ה': וַיִּגַּס ה' אֶת־מְשַׁרְתּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלַיָּהֶם: הִנֵּיחֻ אֶת־חֲנוּךְ לְעַמַּד לְפָנֵי לְעוֹלָם. י וַיִּשְׁתַּחֲוֶה